

формування нової економіки е-логістика має надавати кожному громадянину однаковий доступ до інформації.

Цифровізація логістичної діяльності – це платформа підвищення економічного зростання завдяки збільшенню ефективності від використання цифрових технологій в усіх галузях. Ефективне управління інформацією, яке полягає у співпраці усіх учасників ланцюга поставок на підставі швидкого і повного передавання інформаційного потоку, дає можливість зменшити витрати коштів та часу, швидко зреагувати на потреби споживачів, підвищити рівень їх обслуговування та підвищити конкурентоспроможність ланцюга поставок.

Згідно зі звітом PWC [1], 54% респондентів з транспортних та логістичних компаній очікують, що діджиталізація збільшить їхні доходи. Вони також стверджують, що онлайн-біржі є досить важливими у повсякденному житті експедиторів та логістичних операторів, відіграючи важливу роль в організації перевезень. Роль експедиторів сьогодні змінюється, адже вони стають все більш цифровізованими, що веде до більшої прозорості операцій та економії часу. Мова йде і про відхід компаній від паперової роботи, оскільки цифрових платформах всі документи можна швидко адаптувати та надсилати. Однією з їх переваг є швидкість оплати перевезення, адже доставку можна підтвердити онлайн. Інформація надходить у реальному часі, а вантажі надаються компаніям, з якими підписано угоду. Пізніше інформація передається субпідрядникам, відправник вантажу не знає, який саме перевізник здійснює доставку, а діджиталізація робить процес перевезення більш прозорим. Менеджери мають доступ до поточних даних, що надає можливість швидко реагувати та організувати зміну маршрутів тощо. Спростився також процес пошуку клієнтів та партнерів, адже існує багато додатків, які дозволяють взаємодіяти з контрагентом віддалено або онлайн.

Використані джерела

1. Діджиталізація в логістиці. URL:<https://trademaster.ua/logistic/313066> (дата доступу 10.10.2020 р.).

Козачевська Олена
Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: кандидат економічних наук,
доцент ЗУНУ Мартинюк В. Ф.)

НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Сьогодні місцеве самоврядування у світі виступає як складний і багатоплановий соціальний феномен і правовий інститут, який був закріплений в конституціях переважної більшості держав-членів міжнародної спільноти. Варто відзначити, що головною умовою інтеграції України до європейської спільноти є як дотримання права вітчизняних територіальних громад на місцеве самоврядування, а також забезпечення спроможності місцевих рад виконувати свої повноваження.

Інтеграція України в європейські структури передбачає розробку такої моделі регіонального управління, яка відповідає принципам політики Євросоюзу та загальній практиці міжрегіональної співпраці. Процес становлення України як демократичної, правової і соціальної держави, насамперед, передбачає налагодження ефективної взаємодії органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування із структурними утвореннями політичних партій та інститутами громадянського суспільства. Така взаємодія повинна базуватися на партнерстві, взаємозацікавленості у досягненні цілей, пов'язаних з процесом демократизації усіх сфер державного управління і суспільного життя, соціально-економічним і духовним прогресом, всебічним забезпеченням захисту прав і свобод людини та громадянина [1].

Необхідно відзначити, що формування місцевого самоврядування в Україні є найважчим і, одночасно, найсуперечливішим завданням державного будівництва. Для його вирішення необхідно вирішувати комплекс економічних, фінансових, соціальних, політичних і правових проблем, які спричинені певними чинниками, зокрема:

- тривалий процес переходу до ринкових реформ;
- хронічна обмеженість прибуткової бази і незбалансованість місцевих бюджетів;
- незадовільний стан існуючої соціальної інфраструктури, яка субсидувалася із коштів державного бюджету;
- зниження рівня життя населення;
- падінням його довіри до будь-яких інститутів влади.

До важливих чинників, які обмежують й істотно стримують процеси розвитку системи місцевого самоврядування у вказаній групі держав, відносять і суб'єктивні чинники, що пов'язані із недовірою державних інституцій до нього.

В цілому, сучасний стан місцевого самоврядування характеризується відсутністю належного матеріального та фінансового, кадрового та іншого ресурсного забезпечення необхідного для виконання завдань та повноважень органів місцевого самоврядування, кризою ЖКГ, системи соціальної інфраструктури, поглибленням диспропорцій у соціально-економічному стані територіальних громад і регіонів.

Процес розбудови системи місцевого самоврядування в Україні в контексті інтеграції у Європейський економічний простір вимагає удосконалення нормативно-правової бази та регламентації правового статусу органів місцевого самоврядування. Тому потребують нагального вирішення проблеми нормативно-правової, організаційно-правової, територіальної та матеріально-фінансової основ місцевого самоврядування в Україні [2].

Використання в Україні світового досвіду свідчить, що при моделюванні функціонування місцевого самоврядування, необхідно внести певні корективи до класичної європейської класифікації моделей. Варто відзначити, що доцільною є розробка сучасної моделі місцевого самоврядування в Україні, яка була б втіленням концепції муніципального дуалізму. Тому, з метою наближення моделі місцевого самоврядування в Україні до європейської, слід:

- здійснити функціональну та процедурну реформи місцевого самоврядування розподіливши повноваження за рівнями управління та у сфері адміністративно-територіального устрою;

- оптимізувати напрями формування матеріально-фінансової бази місцевого самоврядування в Україні через забезпечення відповідності між повноваженнями і фінансовим забезпеченням органів місцевого самоврядування;

- удосконалити систему місцевих податків;

- сформувати систему комунальних фінансово-кредитних установ.

Проаналізувавши проблеми сучасного розвитку місцевого самоврядування в Україні та досвід інших країн, на нашу думку, можливими шляхами розвитку місцевого самоврядування в Україні є:

1. Законодавче врегулювання делегування органам місцевого самоврядування окремих державних функцій та повноважень, які б не були пов'язані з забезпеченням державного суверенітету і територіальної цілісності держави, тобто були спрямовані виключно на впорядкування життєдіяльності місцевих громад.

2. Збільшення відповідальності кожного рівня влади за ефективне виконання функцій, закріплених за ними законом.

3. Розширення доходної бази місцевих бюджетів та вирівнювання економічного потенціалу і соціальних можливостей адміністративно-територіальних утворень шляхом здійснення децентралізації податків.

4. Стимулювання соціально-економічного розвитку територій шляхом збільшення інвестиційної складової місцевих бюджетів.

5. Удосконалення порядку та умов надання субвенцій із Державного бюджету України місцевим бюджетам.

6. Організація співпраці територіальних громад з органами місцевого самоврядування.

7. Забезпечення доступу населення до публічної інформації, що дозволить швидко реагувати на загрозові і небезпечні ситуації та сприятиме захисту прав людини.

Головною метою реформування є децентралізація влади, передача повноважень у регіони та підвищення ролі представницької влади на місцях в житті громад і територій. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні покликана визначити напрямки, механізми та строки формування ефективного місцевого самоврядування й територіальної організації влади, яка спроможна максимально забезпечити якісними та доступними публічними послугами, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності [3].

Таким чином, реалізація основних положень Концепції забезпечить:

- правову, організаційну та матеріальну спроможність територіальних громад і органів місцевого самоврядування;
- створення сприятливих правових умов для широкого залучення населення до прийняття управлінських рішень;
- формування ефективної територіальної системи місцевого самоврядування й місцевих органів виконавчої влади, яка здатна забезпечити сталий соціально-економічний розвиток адміністративно-територіальних одиниць;
- впровадження механізму здійснення місцевими державними адміністраціями і населенням контролю за наданням органами місцевого самоврядування територіальними органами центральних органів виконавчої влади публічних послуг.

Однак, проблема місцевих фінансів є найбільш складною у розвитку місцевого самоврядування. Наявність у територіальній громаді фінансових ресурсів, достатніх для вирішення питань місцевого значення, визначає реальність місцевого самоврядування в тій чи іншій країні.

Місьцеве самоврядування може бути ефективнішим, якщо воно має повноваження встановлювати ставки податків, надходження від яких фінансують діяльність місцевої влади. Втім кількість податків, ставки яких можна доручити місцевому самоврядуванню, невелика, оскільки здебільшого різні ставки у різних місцевостях спотворюватимуть економічні стимули для платників податків.

Результатом реформування місцевого самоврядування повинно бути забезпечення:

- належної територіальної основи самоврядування базового та районного рівня, яка має забезпечувати відповідну податкову, інфраструктурну і кадрову базу для реалізації його повноважень;

- стабільного ресурсного забезпечення спроможності органів самоврядування виконувати як власні повноваження, так і надані державою повноваження виконавчої влади;

- раціонального та чіткого розподілу повноважень як між органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади, так і між рівнями самоврядування задля надання послуг громадянам на найближчому до них рівні.

Отже, місцеве самоврядування, як і вся українська політична система, накопичує позитивний досвід функціонування як повноправного інституту і водночас потребує подальшого розвитку. Для забезпечення ефективності і дієвості інституту місцевого самоврядування як складової системи територіальної організації влади в Україні необхідна невідкладна реалізація ряду заходів у частині ідеології, юрисдикції та технології самоврядування.

Використані джерела

1. Ващенко К.О.Актуальні питання реформування місцевого самоврядування в Україні. Місцеве самоврядування – основа сталого розвитку України : матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 16 трав. 2014 р.) : у 2 т. / за наук. ред. Ю. В. Ковбасюка, К. О. Ващенка, С. В. Загороднюка.К. : НАДУ, 2014. Т. 2. 288 с.

2. Кульчий І. О., Шмена А. А. Формування та розвиток системи місцевого самоврядування: досвід країн європейського союзу. Державне управління: удосконалення та розвиток № 6, 2016.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=975>

3. Концепція реформування місцевого самоврядування татериторіальної організації влади в Україні. Проект [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://civil-rada.in.ua/?p=477>

Коковський Антон

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу Прохоровська С.А.)

ЗАРОБІТНА ПЛАТА НАЙМАНИХ ПРАЦІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах господарювання прогрес суспільства та його окремих суб'єктів реалізується шляхом розвитку основної з форм матеріальних стимулів – заробітної плати.

Заробітна плата характеризує ринкові відносини шляхом вираження ефективності діючої політики держави, результативності механізму оплати праці, рівня задоволеності